

عنوان مقاله:

مقایسه ترکیبات بیوشیمیایی بزاق در بیماران با نارسایی کلیوی پیشرفته (End Stage Renal Disease) و افراد سالم

محل انتشار:

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد، دوره 37، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهین بخشی - استادیار گروه بیماری های دهان و تشخیص، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

سهیلا مانی فر - استادیار گروه بیماری های دهان و تشخیص، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، بیمارستان امام خمینی

فهیمة سادات طباطبایی - استادیار گروه مواددندانی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

بیبا جزء خواجه نوری - استادیار گروه پریدانتیکس، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشت

خلاصه مقاله:

مقدمه: به دنبال ابتلاء به بیماری های کلیوی، تغییراتی از نظر میزان جریان، pH و ترکیبات بیوشیمیایی بزاق روی می دهد؛ از این رو، می توان با تعیین این ترکیبات در بزاق، از آن برای تشخیص بیماری، کنترل و ارائه درمان های احتمالی استفاده کرد. تحقیق حاضر با هدف تعیین ترکیبات بیوشیمیایی بزاق در بیماران دیالیزی مراجعه کننده به بخش دیالیز بیمارستان امام خمینی (ره) انجام شد. مواد و روش ها: در این تحقیق توصیفی-مقطعی، 64 بیمار دیالیزی و 67 فرد سالم انتخاب و نمونه های بزاق آنها با روش Spitting به دست آمد. میزان جریان بزاق با پیپت و فاکتورهای بیوشیمیایی بزاق شامل مقادیر کراتینین، کلسیم، منیزیم، اوره و آلفا-آمیلاز (α -amylase) با کیت های سرمی و دستگاه اتوآنالیزور تعیین و pH نمونه ها با دستگاه pH meter اتوماتیک اندازه گیری شد. میزان ترکیبات بیوشیمیایی بزاق هم در دو گروه با آزمون t-Student مقایسه گردید. یافته ها: میانگین و انحراف معیار جریان بزاق در افراد دیالیزی ($22/0 \pm 34/0$ ml/min) به صورت معنی داری کمتر از نمونه های سالم ($29/0 \pm 57/0$ ml/min) بود ($P < 001$). میزان pH بزاق در بیماران دیالیزی ($7/2 \pm 0/0$) به شاهده، $87/7 \pm 72/0$ در برابر $99/6 \pm 4/0$ ($P < 001$)؛ میزان اوره $8/40 \pm 4/134$ mg/dl در برابر $1/15 \pm 8/40$ mg/dl ($P < 001$)؛ کراتینین $9/0 \pm 1/1$ mg/dl در برابر $001/0P$ ($P < 001$)؛ و میزان شاخص آلفا-آمیلاز بزاق ($4/788 \pm 4/1107$ mg/dl در برابر $001/0$ ($P < 001$)؛ $0/437 \pm 3/568$ mg/dl در بیماران دیالیزی بیشتر از افراد شاهده برآورد گردید. میزان کلسیم در گروه سالم بیشتر از گروه دیالیز بود. ($8/2 \pm 8/2$ mg/dl در برابر $05/0P$ ($P < 001$)؛ با این حال، تفاوت معنی داری بین دو گروه از نظر میزان منیزیم بزاق دیده نشد. میانگین و انحراف معیار سن در افراد دیالیزی ($2/63 \pm 4/15$) به صورت معنی داری بیشتر از نمونه های سالم ($2/48 \pm 3/15$) بود ($P < 001$). دو گروه از نظر جنس و وزن همسان سازی شدند. نتیجه گیری: با توجه به تغییرات آشکار فاکتورهای بیوشیمیایی بزاق در بیماران دیالیزی مراحل نهایی می توان از بزاق به عنوان یک مایع تشخیصی غیرتهاجمی برای مانیتورینگ بیماری های کلیوی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

نارسایی کلیوی پیشرفته، دیالیز، ترکیبات بیوشیمیایی، بزاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/945269>

